

Narodne pesmi z Murskega polja.

(Priobčil F. K.)

1. Nevesta.

Ovčaričar ovce pase
Na zelenem travniki,
K njemi pride eno dete,
Eno dete maličko.
„Dobro jütro, ovčaričar,
Ovčaričar, vüjec moj!“
„Ljubo dete, kaj to praviš,
Jaz sem tebi vüjec ne,
Več najč nemam eno sestro,
Pa še ta nevesta je.“
Ovčaričar domu žene,
Malo dete gre za njim.
Ovčaričar v hišo ide,
Malo dete gre za njim.
„Tota glih je moja mati
V tem zelenem venčeki.“
„Tota glih je moja mati
V tem zelenem venčeki.“
„Dobro jütro, moji gosti,
Gosti moje matere!“
„Ljubo dete, kaj to praviš?
Jaz sem tebi mati ne.“
„Če pa sem jaz tvoja mati,
Naj zapoje pečeni kopün.“
Komaj ona to izreče,
Že zapoje pečeni kopün.
„Če pa sem jaz tvoja mati,
Naj zacvili pečeno prasè.
Komaj ona to izreče,
Že zacvili pečeno prasè.
„Če pa sem jaz tvoja mati,
Naj mi s krüha kamen bo.“
Komaj ona to izreče,
Že je s krüha kamen bil.
„Če pa sem jaz tvoja mati,
To naj pride vrag po me.“
Komaj ona to izreče,
Že je prišel vrag po njo.

Ta pesem nas nekako spominja na Scheiniggovo pod naslovom „Kozarič“ na strani 70. Vendar se po vsebini precej razlikujeta.

2. Nezadovoljna žena.

Lani sem se ženila,
Letos pa me griva,
Hüjsiga dobila sem,
Kakor je kopriva.

Koprivo mraz pomori,
Moj'ga moža pa ne more.
Celi dan za pečjoj sedi,
Mraz ga ne prezene.

Jaz pa vem, kaj stor'la bom;
Na senjen bom ga gnala,
Tam ga bom zatašala,
Ali pa odala.

Za fal ceno ga že ne dam,
Sem žmetno ga dobila.
Si domu ga gnala bom,
Prisrčno ga ljubila. —

V Scheiniggovi zbirki sem našel dve pesmi, katera sta podobni tej. Prva, z naslovom „Kesanje“, je na str. 338. in se popolnoma strinja s prvima kiticama moje. Druga je na strani 406. z naslovom „Šivilja“, a ni v njej zadnje kitice.

3. Nepokornost.

V trnji je lepa hišica
In v njoj je lepa družinica.
B'le so zelene rožce tri;
Mati in dve hčerkici.

Ena hčerka je prevzetna b'la,
Prebožna je njoj hišica.
Ona roko zdaj zroči
Sestri ino materi.

Mati njoj je rekla b'la:
Že jutri boš se jokala.
Hčerka se pa nasmejí
In grmovje zapusti.

Mati za njoj je gledala,
Kam bo hčerka rajžala;
Tam na travniki zdaj cveti,
S tovaršicami tam cveti.

Mamka se je jokala,
Ker je kosca vidila.
Rekla je: Zgubljena hči,
Kosa tebe že loví!

Hčerka mater slišala,
Zdaj bi rada zbežala,
Ali kosa zdaj zbrnči
Ino hčerko pomori.

Ti pa ljuba hčerkica,
Bod' pobožnega srca
Bodi domá pri materi,
Da te kosa ne vlovi.

Narodno blago s Pohorja.

(Nabral Lipe Vrhovski.)

A. Pesmi.

I. Prevara.

Jaz sem v šolo hodil,
Sem mislil da 'm gospod;
Skozi zelen gozdic
'Mel sem svojo pot.
Potem sem hlapec bil,
Rad sem vince pil,
Ženski spol sem prav častil.

Jaz sem se oženil,
Bil sem zauber mož,
Mlado dekle dobil:
Lepa žena boš! —
Zdaj že mati je,
Zmiraj krega se,
Kamor hodi, kamor gre.

Jaz sem si izmislil
Da bom kanonir;
In si c'lo sem mislil,
Da bom oficir.
Zdaj sem pa — pastir,
V štal'ci imam kvartir,
Šiba, gajžla je moj gvir.

Jaz sem si ja mislil
Kak b'ma virtvala,
Dosti vinca imela,
Ga drugim dajala:
„Nù, le pijmo ga
Ki nam ga Bog dá!“ —
Vse zastonj b'la misel ta!

Jaz sem si ja mislil
Kak b'ma šparala,
Zlate krone boma
V kup nalagala.
Zdaj ni več tako,
Kot je včasih b'lo;
Dostikrat še ni za só.

Le poglejte ljudje,
Kaj je samski stan,
Kaj b'ga vam razlagal,
Saj je vsak'mu znan. —
Le ta zakonski
Je ti težejsi;
Ne poskušajte ga vsi!

II. Slovo neveste.

Le jemlji nevesta slovo!
Na božjo pot gremo s tabo;
Zdaj vzeli te samsk'mu stanú
In dali te bomo možú.

Le jemlji nevesta slovo!
K poroki it' sram te ne bo;
Devica poštena si bila,
Poštena za možem boš šla.

Le jemlji nevesta slovo!
Od svojga očeta lepo!
Skrbeli veliko za te,
Zahvali jih srčno za vse!

Le jemlji nevesta slovo!
Materi poljubi roko!
Oh koljko so 'meli skrbi,
Da zrasla poštena si hči!

Le jemlji nevesta slovo
Od bratov in sester lepo!
Prijazno jim roko podaj,
Da preveč ne jokajo zdaj.

Le jemlji nevesta slovo
Od znancev in žlahte tako:
Da bode nas Jezus vesel,
Med svate nebeške nas vzel.